

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 3 juli 2008 in zaak nr. 07/45217 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 september 2006 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) de aan (hierna: de vreemdeling) verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken. Bij besluit van 8 juni 2007 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om wijziging van de beperking van deze vergunning afgewezen.

Bij besluit van 21 november 2007 heeft de staatssecretaris de daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 juli 2008, verzonden op 4 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

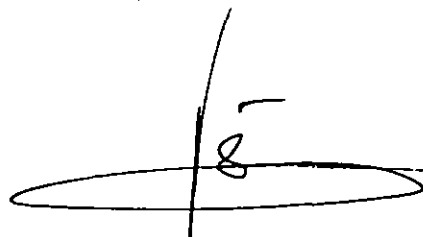
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 november 2008

210.

Verzonden: 13 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a large, stylized 'S' or 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB0 07/45217

Datum uitspraak: 3 juli 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

van Nigeriaanse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde mr. A.H. Hekman,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Eiseres is op 20 februari 2004 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij echtgenoot'. Deze verblijfsvergunning is laatstelijk verlengd tot 29 februari 2008.

Bij beschikking van 28 september 2006 is met ingang van 13 maart 2006 de aan eiseres verleende verblijfsvergunning ingetrokken.

Op 27 oktober 2006 heeft eiseres hiertegen bezwaar gemaakt.

Op 1 november 2006 heeft eiseres een aanvraag tot het wijzigen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij echtgenoot' in de beperking 'voortgezet verblijf' ingediend. Bij besluit van 8 juni 2007 heeft verweerder deze aanvraag van eiseres afgewezen.

Daartegen heeft eiseres op 21 juni 2007 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 21 november 2007 heeft verweerder beide bezwaarschriften ongegrond verklaard.

Op 30 november 2007 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 12 juni 2008. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R.E.P. van Pijnenburg.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Verweerder heeft de aan eiseres verleende verblijfsvergunning ingetrokken en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Verweerder is hiertoe overgegaan aangezien de echtgenoot van eiseres, _____ in de brief van 13 maart 2006 heeft aangegeven dat de relatie tussen hem en eiseres is verbroken. Bij deze brief is een mede door eiseres ondertekende verklaring ingesloten met de mededeling dat zij instemt met echtscheiding. Evenmin blijkt eiseres niet meer in de Gemeentelijke Basisadministratie ingeschreven te staan op het adres van haar echtgenoot. Verweerder heeft de aanvraag verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf' afgewezen. Daaraan heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eiseres ingevolge artikel 3.51 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) niet voldoet aan de voorwaarde dat zij drie jaar als houder van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in Nederland verblijft. Evenmin is er sprake van bijzondere omstandigheden of klemmende redenen van humanitaire aard op grond waarvan zij alsnog in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voortgezet verblijf. Eiseres heeft onvoldoende aangetoond met stukken dat zij slachtoffer is van huiselijk geweld, aangezien zij geen proces-verbaal van aangifte heeft overgelegd. Op grond van haar medische situatie komt eiseres evenmin in aanmerking voor de gevraagde vergunning.

3. Hiermee kan eiseres zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte op 13 maart 2006 de aan haar verleende verblijfsvergunning heeft ingetrokken aangezien zij de verklaring van die datum niet zelf heeft ondertekend. Volgens haar moet uitgegaan worden van de zomer van 2006 toen zij door haar echtgenoot zonder papieren is achtergelaten in haar land van herkomst. In dit kader stelt eiseres zich op het standpunt dat zij ten onrechte niet in de gelegenheid is gesteld om haar zienswijze op de voorgenomen intrekking naar voren te brengen.

Eiseres meent in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning ingevolge artikel 3.52 van het Vb 2000, aangezien er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard. Tijdens haar huwelijk met _____ is eiseres mishandeld en vernederd. Dit huiselijke geweld heeft eiseres voldoende aannemelijk gemaakt met de overgelegde stukken. Dat een proces-verbaal van aangifte ontbreekt, had verweerder moeten zien in het licht van de culturele achtergrond van eiseres.

Verder meent eiseres dat er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard aangezien zij besmet is met het HIV-virus.

Ten slotte meent eiseres op grond van haar medische situatie in aanmerking te komen voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder b, van het Vw 2000. Bij uitzetting zal sprake zijn van een schending van artikel 3 van het (Europese) Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

4. De rechtbank overweegt als volgt.

5. Allereerst stelt de rechtbank vast dat gemachtigde van eiseres ter zitting heeft aangegeven niet meer te betwisten dat eiseres niet in de gelegenheid is gesteld om haar zienswijze op de voorgenomen intrekking naar voren te brengen.

6. Voorts stelt de rechtbank vast dat ter zitting gemachtigde van eiseres eveneens heeft aangegeven de datum van intrekking van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet meer te betwisten en dat daarmee, gelet op artikel 3.51, eerste lid, onder a, van het Vb 2000, niet meer in geschil is dat eiseres niet voldoet aan de voorwaarde dat zij drie jaar als houder van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in Nederland verblijft.

7. De rechtbank ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder de aanvraag eiseres in redelijkheid heeft mogen afwijzen aangezien eiseres niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf' ingevolge artikel 3.52 van de Vb 2000.

8. De rechtbank acht in onderhavige geval het volgende van belang.

9. Ingevolge artikel 3.52 van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14, onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, heeft gehad en van wie naar het oordeel van de minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

10. Volgens paragraaf B16/7 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000), wordt, indien de relatie, in verband waarmee het verblijf was toegestaan binnen drie jaar na verblijfsaanvaarding en anders dan door overlijden is verbroken, voortgezet verblijf toegestaan, indien sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die daartoe aanleiding geven.

11. Klemmende redenen van humanitaire aard kunnen volgens die passage gelegen zijn in:

1. de situatie van alleenstaande vrouwen in het land van herkomst;
2. de maatschappelijke positie van vrouwen in het land van herkomst;
3. de vraag of in het land van herkomst een naar maatstaven van dat land aanvaardbaar te achten opvang aanwezig is;
4. de zorg die de vrouw heeft voor kinderen die in Nederland zijn geboren of een opleiding volgen; en
5. aantoonbaar ondervonden (seksueel) geweld binnen de familie.

12. Ten aanzien van het laatste punt, wordt de in de Vc 2000 als toelichting gegeven dat geweld, waaronder seksueel geweld dat heeft geleid tot de feitelijke verbreking van de

(huwelijks) relatie, wordt aangetoond aan de hand van een proces-verbaal van de aangifte en een verklaring van een (vertrouwens)arts.

13. Eiseres meent in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning ingevolge artikel 3.52 van het Vb 2000, aangezien er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard. Zij heeft naar voren gebracht dat zij tijdens haar huwelijk door haar voormalige echtgenoot lichamelijk is mishandeld. Ter ondersteuning van haar standpunt heeft zij diverse stukken overgelegd waaronder een verklaring van een arts, een brief van Vrouwenopvang Utrecht, alsmede een tweetal verklaringen van bekenden of vrienden van eiseres waarin wordt aangegeven dat eiseres vaak met hen gesproken heeft over het ondervonden geweld. Een proces-verbaal van aangifte heeft zij echter niet overgelegd. Nadat verweerder middels het schrijven van 19 februari 2007 haar in de gelegenheid heeft gesteld om alsnog de benodigde gegevens te overleggen, heeft eiseres evenmin een proces-verbaal van aangifte overgelegd.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder derhalve in redelijkheid kunnen aangeven dat eiseres reeds hierom niet voldoet aan hetgeen dienaangaande onder punt 5. van het hierboven beschreven beleid is verwoord.

Het verder niet aannemelijk gemaakte standpunt van eiseres dat zij geen aangifte heeft gedaan van het huiselijke geweld omdat het in haar cultuur ongebruikelijk is om aangifte te doen tegen de echtgenoot, kan niet tot een ander oordeel leiden.

14. Verder heeft eiseres zich op het standpunt gesteld dat er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard aangezien zij besmet is met het HIV-virus.

Verweerder betoogt terecht dat de door eiseres gestelde medische omstandigheden niet als bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 van het VB 2000 kunnen worden aangemerkt, aangezien in de vreemdelingenwetgeving en het bij de toepassing daarvan gevoerde beleid is voorzien in de specifieke beperkingen inzake medische behandeling en medische noodsituatie en de door eiseres genoemde omstandigheden onder die noemer(s) vallen. Bij een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd die verband houdt met de door de vreemdeling gestelde omstandigheden moet worden aangesloten bij de daarvoor geldende verblijfsdoelen en ter verkrijging van een zodanige verblijfsvergunning een daar strekkende aanvraag moet worden ingediend. De rechtbank verwijst hiervoor naar hetgeen de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft overwogen in haar uitspraak van 3 maart 2007, nummer 200607507/01, JV 2007/174.

15. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M. Overbeeke en in het openbaar uitgesproken op 3 juli 2008 in tegenwoordigheid van M.L. Waanders als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

04 JUL 2008

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Berte, Maalsté & Blom

A D V O C A T E N

Bezoekadres Tilburg
Verdriplein 104
T 013 535 3885
F 013 707 4690

Correspondentieadres
Postbus 2025
5001 CA Tilburg

Bezoekadres Utrecht
Vasco Da Gamaaan 11
T 030 707 4112
F 030 707 4113

Correspondentieadres
Postbus 2245
3500 GE Utrecht

info@bmbadvocaten.nl
www.bmbadvocaten.nl
BTW NL 8143 29 159 801

AANGETEKEND
Afdeling Bestuursrechtspraak
Van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

ALSMEDE PER TELEFAX: 070-365-1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3.1 JUL 2008	
ZAAKNR.	200805322
AAN:	V
BEHANDELD: DD:	PAR:

Utrecht, 31 juli 2008
Betreft: /hoger beroep
Dossier: 20080430
Uw ref.:

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Mevrouw _____ geboren op _____ met
de Nigeriaanse nationaliteit, wonende te _____ aan de _____
(hierna ook te noemen: appellante), te dezer zake woonplaats
kiezende ten kantore van Berte, Maalsté & Blom Advocaten te Utrecht
(Postbus 2245, 3500 GE Utrecht) van wie mr. Fleur K.H. Blom door haar
bepaaldelijk is gevolmachtigd om namens appellante het onderhavige beroep in
te stellen, op te stellen, in te dienen en te ondertekenen, geeft eerbiedig te
kennen:

Appellante stelt bij deze tijdig hoger beroep in tegen de uitspraak van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem d.d. 3 juli 2008,
verzonden op 4 juli 2008, waarbij het namens appellante ingestelde beroep
tegen de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie (hierna ook te
noemen: verweerder) d.d. 21 november 2007 ongegrond is verklaard (AWB
07/45217).

Productie 1: kopie uitspraak d.d. 3 juli 2008.

Appellante kan zich met de bestreden uitspraak niet verenigen en formuleert
daartoe de navolgende grieven:

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt
uitgekeerd, vermeerderd met het eigen risico onder die verzekering. Een kopie van de huidige polis met voorwaarden ligt ter inzage op
het kantoorsecretariaat. Stichting Beheer Dergengelden Mrs. Cooman & Maalsté, KvK nr. 30198685, rekeningnummer 470156430

Berte, Maalsté & Blom

A D V O C A T E N

GRIEF I

Ten onrechte stelt de rechtbank dat:

'Voorts stelt de rechtbank vast dat ter zitting gemachtigde van eiseres eveneens heeft aangegeven de datum van intrekking van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet meer te betwisten en dat daarmee, gelet op artikel 3.51 eerste lid, onder a, van het Vb 2000, niet meer in geschil is dat eiseres niet voldoet aan de voorwaarde dat zij drie jaar als houder van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in Nederland verblijft.'

Allereerst voert appellante te dezer zake aan dat zij wel degelijk de datum van de intrekking van de verblijfsvergunning heeft betwist en ook is blijven betwisten. Immers, zoals meermalen door appellante naar voren is gebracht, betwist zij dat ze de betreffende verklaring d.d. 13 maart 2006 heeft getekend. Appellante is te dezer zake bij haar standpunt gebleven dat de handtekening op de betreffende verklaring niet van haar is en deze derhalve vervalst is ofwel de heer _____ middels valse voorwendselen en misbruik makend van de slechte lichamelijke conditie waarin appellante verkeerde deze handtekening heeft verkregen. Appellante heeft zich op het standpunt gesteld dat de relatie tussen haar en de heer _____ feitelijk is verbroken nadat de heer _____ haar tegen haar wil heeft achtergelaten in Nigeria met inneming van haar papieren in mei 2006. Dit is tijdens de hoorzitting d.d. 5 november 2007 door appellante naar voren gebracht alsmede in het aanvullend bezwaarschrift d.d. 23 januari 2007 en in het aanvullend beroepschrift d.d. 21 december 2007. De stellingname van de rechtbank te dezer zake kan derhalve geen stand houden en lijdt aan een motiveringsgebrek.

Ter informatie hecht appellante er nog aan om uw e.a. Raad mee te delen dat thans uit de brief van de Gemeente Utrecht d.d. 24 juni 2008 (Productie 2) blijkt dat het huwelijk tussen appellante en de heer _____ tot op heden niet is ontbonden, nu de betreffende documenten die de heer _____ daarvoor heeft overgelegd vals zijn bevonden en de Gemeente Utrecht aangifte heeft gedaan van oplichting.

GRIEF II

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat:

'Eiseres meent in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning ingevolge artikel 3.52 van het Vb 2000, aangezien er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard. Zij heeft naar voren gebracht dat zij tijdens haar huwelijk door haar voormalig echtgenoot is mishandeld. Ter ondersteuning van haar standpunt heeft zij diverse stukken overgelegd waaronder een verklaring van een arts, een brief van vrouwenopvang Utrecht, alsmede een

Berte, Maalsté & Blom

A D V O C A T E N

tweetal verklaringen van bekenden of vrienden van eiseres waarin wordt aangegeven dat eiseres vaak met hen gesproken heeft over het ondervonden geweld. Een proces-verbaal van aangifte heeft zij echter niet overgelegd. Nadat verweerder middels het schrijven van 19 februari 2007 haar in de gelegenheid heeft gesteld om alsnog de benodigde gegevens te overleggen, heeft eiseres evenmin een proces-verbaal van aangifte overgelegd.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder derhalve in redelijkheid kunnen aangeven dat eiseres reeds hierom niet voldoet aan hetgeen dienaangaande onder punt 5. van het hierboven beschreven beleid is verwoord. Het verder niet aannemelijk gemaakte standpunt van eiseres dat zij geen aangifte heeft gedaan van het huiselijke geweld omdat het in haar cultuur ongebruikelijk is om aangifte te doen tegen de echtgenoot, kan niet tot een ander oordeel leiden.

Verder heeft eiseres zich op het standpunt gesteld dat er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard aangezien zij besmet is met het HIV-virus.

Verweerder betoogt terecht dat de door eiseres gestelde medische omstandigheden niet als bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000 kunnen worden aangemerkt, aangezien in de vreemdelingenwetgeving en het bij de toepassing daarvan gevoerde beleid is voorzien in de specifieke beperkingen inzake medische behandeling en medische noodsituatie en de door eiseres genoemde omstandigheden onder die noemer(s) vallen. Bij een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd die verband houdt met de door de vreemdeling gestelde omstandigheden moet worden aangesloten bij de daarvoor geldende verblijfsdoelen en ter verkrijging van een zodanige verblijfsvergunning een daarvoor strekkende aanvraag moet worden ingediend. De rechtbank verwijst hiervoor naar hetgeen de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft overwogen in haar uitspraak van 3 maart 2007, nummer 200607507/01, JV 2007/174.'

Immers, de rechtbank heeft ter beoordeling of appellante in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'Voortgezet verblijf' op grond van artikel 3.52 Vb 2000 een onjuist toetsingskader gehanteerd. Immers, uit paragraaf B16/7 van de Vreemdelingencirculaire blijkt dat:

'Indien de vreemdeling niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf op grond van artikel 3.50 of 3.51 Vb kan op grond van klemmende redenen van humanitaire aard voortgezet verblijf worden toegestaan. In individuele gevallen, waarin niet aan de voorwaarden voor voortgezet verblijf wordt voldaan, wordt altijd bezien of het voortgezet verblijf

Berte, Maalsté & Blom**A D V O C A T E N**

moet worden aanvaard op grond van klemmende redenen van humanitaire aard.

(Huwelijks)relatie

Indien de (huwelijks)relatie op rond waarvan het verblijf was toegestaan binnen drie jaar na verblijfsaanvaarding en anders dan door overlijden, is verbroken, wordt voortgezet verblijf toegestaan, indien sprake is van een combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard die daartoe aanleiding geven. De beoordeling of in het concrete geval op grond van een dergelijke combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard in het voortgezet verblijf van de vreemdeling behoort te worden berust, is aan de Minister.

Klemmende redenen van humanitaire aard kunnen zijn gelegen in:

- a. de situatie van alleenstaande vrouwen in het land van herkomst;*
- b. de maatschappelijke positie van vrouwen in het land van herkomst;*
- c. de vraag of in het land van herkomst een naar maatstaven van dat land aanvaardbaar te achten opvang aanwezig is;*
- d. de zorg die de vrouw/ouder heeft voor kinderen die in Nederland zijn geboren en/of een opleiding volgen; en*
- e. aantoonbaar ondervonden (seksueel) geweld binnen de familie.*

De vreemdeling die zich hierop beroept, geeft aan welke klemmende redenen van humanitaire aard naar zijn mening tot aanvaarding van zijn voortgezet verblijf dienen te leiden en onderbouwt zijn beroep met ter zake relevante gegevens en bescheiden. Het is nadrukkelijk de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling om bij het indienen van de aanvraag om voortgezet verblijf aan te geven dat er sprake is van een dergelijke combinatie van factoren, en die met ter zake relevante gegevens en bescheiden te onderbouwen. Hij is daartoe de meest gerede partij. Indien het beroep op klemmende redenen van humanitaire aard niet of niet afdoende met terzake relevante gegevens en bescheiden is onderbouwd bij het indienen van de aanvraag om voortgezet verblijf, stelt de IND de vreemdeling in de gelegenheid dit gebrek te herstellen. In beginsel wordt de vreemdeling hiertoe een termijn van twee weken gegund. Bij de beoordeling van het beroep op klemmende redenen van humanitaire aard, wordt altijd een belangenafweging gemaakt, waarbij de belangen van de vreemdeling worden afgewogen tegen die van de staat.

Ad a, b en c.

Bij de beoordeling wordt in de voorkomende gevallen rekening gehouden met de situatie van vreemdelingen en hun eventuele kinderen, die tegen hun wil en zonder identiteits- en verblijfsdocumenten in het land van herkomst zijn achtergelaten.

Aan de hand van de door de vreemdeling overgelegde informatie omtrent factoren 1, 2 en 3 kan de IND zonodig een individueel ambtsbericht opvragen bij het Ministerie van Buza.

Berte, Maalsté & Blom

A D V O C A T E N

Ad d.

Van belang is de mate van worteling in de Nederlandse samenleving en de mogelijkheid om het familie- en gezinsleven elders voort te zetten.

Ad e

Aan deze laatste factor wordt in de belangenafweging een zwaar gewicht toegekend. Dit betekent dat naast deze factor niet aan één van de andere factoren (nummers 1-4) dient te worden getoetst. Geweld, waaronder seksueel geweld dat heeft geleid tot de feitelijke verbreking van de (huwelijks)relatie, wordt aangetoond aan de hand van een proces-verbaal van de aangifte en een verklaring van een (vertrouwens)arts. In de gevallen waarin het OM ambtshalve vervolging tegen de dader heeft ingesteld, dus zonder dat betrokkene aangifte van (seksueel) geweld heeft gedaan, kan geweld worden aangetoond door middel van een verklaring van het OM dan wel van de politie. Tevens is een verklaring van een (vertrouwens) arts vereist.

(...)

Indien er een beroep wordt gedaan op (seksueel) geweld, zonder dat dit op de voorgaande wijze kan worden aangetoond, kan dit betrokken worden bij de beoordeling of sprake is van een combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard die aanleiding geven voortgezet verblijf toe te staan.'

De overweging van de rechtbank dat appellante geen proces-verbaal van aangifte heeft overgelegd en derhalve niet voldoet aan punt 5 is weliswaar correct, echter, dit brengt niet automatisch met zich mede dat appellante niet in aanmerking kan komen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'Voortgezet verblijf' op grond van artikel 3.52 Vb 2000. De rechtbank gaat te dezer zake 'te kort door de bocht'. Immers, zoals uit de dik gedrukte geciteerde passage uit de paragraaf B16/7 van de Vreemdelingencirculaire blijkt, kan de omstandigheid dat er sprake is geweest van (seksueel) geweld binnen de relatie die niet met een proces-verbaal van aangifte is aangetoond, meegewogen worden bij de beoordeling of er sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die aanleiding geven voortgezet verblijf toe te staan.

Nu appellante gemotiveerd naar voren heeft gebracht en éveneens gestaafd heeft met bescheiden dat zij door haar echtgenoot fysiek, geestelijk en seksueel is mishandeld, verstoten is door haar echtgenoot na de constatering dat zij HIV-besmet is, tegen haar wil is achtergelaten in Nigeria, de situatie voor vrouwen die HIV besmet zijn in Nigeria onaanvaardbaar is en zij zich heeft ingespannen om te integreren in de Nederlandse samenleving door het volgen van opleiding en het verrichten van werk dienen al deze namens appellante aangevoerde omstandigheden worden betrokken bij de belangenafweging en niet zoals de rechtbank doet voorkomen de enkele omstandigheid of er een proces-verbaal van aangifte is overgelegd. De uitspraak van de rechtbank kan derhalve op dit

Berte, Maalsté & Blom

A D V O C A T E N

punt geen stand houden nu de rechtbank van een onjuist toetsingskader is uitgegaan ofstewel de uitspraak op dit punt lijdt aan een motiveringsgebrek.

De besmetting met HIV van appellante kan binnen dit kader wel degelijk worden meegewogen. Weliswaar niet in het kader van de medische behandeling die appellante genoodzaakt is te ondergaan in Nederland, maar wel bij de beoordeling wat de situatie is van en de maatschappelijke positie van vrouwen die besmet zijn met HIV in het land van herkomst van appellante. De rechtbank is hieraan ten onrechte voorbij gegaan.

Ter informatie hecht appellante er nog waarde aan om uw e.a. Raad mee te delen dat zij op 23 juni 2007 wel degelijk aangifte heeft gedaan van mishandeling bij de politie (Productie 3), echter, haar voormalige gemachtigde, zoals thans blijkt, heeft nagelaten dit proces-verbaal in de procedure te brengen.

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen en te bepalen dat:

- a. het beroep tegen de beschikking van 21 november 2007 gegrond dient te worden verklaard;
- b. verweerder binnen zes weken na verzending van uw uitspraak een nieuwe beslissing dient te nemen op de bezwaarschriften 27 oktober 2006 en 21 juni 2007 van appellante; en
- c. verweerder te veroordelen in de proceskosten van appellante van zowel het beroep als het hoger beroep.

Hoogachtend,

Mr. Fleur K.H. Blom

Een kopie van het hoger beroepschrift zond ik heden eveneens naar verweerder: Immigratie- en Naturalisatiedienst, afdeling PV Den Haag, Postbus 30120, 2500 GC 's-Gravenhage.